

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

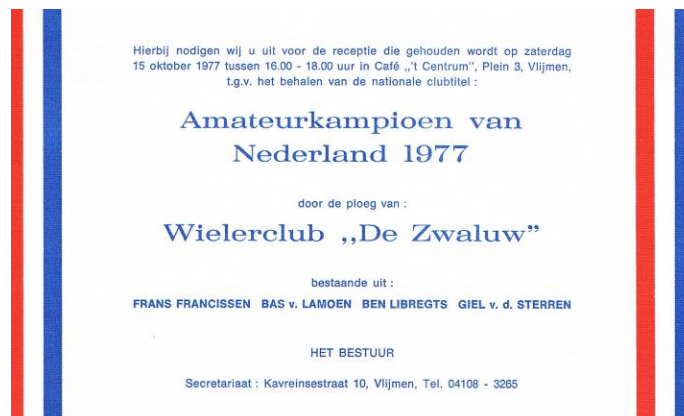
1977

Drie keer Nederlands Kampioen in één jaar. 1977 zal niet licht geëvenaard worden. Op deze statiefoto de kampioenen en het bestuur van w.c. de Zwaluw. Staande v.l.n.r. Jos van Son, Lambert Toebak, Bas van Lamoen, Giel van der Sterren, Piet Kuijs, Ben Libregts, Frans Francissen, Bart van Lamoen en Willy Waarts. Zittend v.l.n.r. Toon Peijnenborg, Koos Lammers, Sjef van de Wakker, Jan van de Lee, Bertus Melis, Wil Strik, Martin Kivits. (foto Ad van Kessel)

Het Gouden Jaar

Er zijn meer jaren geweest met grote Vlijmense wielersuccessen, maar de vraag rijst of er ooit nog een jaar komt als 1977. Maar liefst drie keer kon de vlag uit in Vlijmen vanwege het behalen van een Nederlandse titel.

Ben Libregts, Nederlands Kampioen 30 km. , Sportpaleis Ahoy' Rotterdam

Nog voor het wielerseizoen op de weg begonnen was kwam de eerste kampioenstrui al naar Vlijmen. Na een jaar eerder de bronzen medaille behaald te hebben, veroverde Ben Libregts vroeg in het jaar de Nederlandse titel op het onderdeel 30 kilometer klassementswedstrijd. In het Rotterdamse sportpaleis Ahoy' bleef hij de uittredende kampioen Ron Smit en zijn ploegmaat in de koppelkoersen Eric Waasdorp ruim voor. Libregts was de eerste die een ronde voorsprong wist te nemen, iets wat later in de wedstrijd alleen Waasdorp en Smit nog lukte. In de helse race met om de vijf ronden een klassementssprint vergaarde hij ook de meeste punten door voortdurend aan te vallen. Hierdoor ontnam hij zijn naaste tegenstanders alle initiatief en kwam de kampioenstrui nooit in gevaar.

Rotterdam, Sportpaleis Ahoy': Willy Kwantes hijst Ben Libregts in de kampioenstrui.

KNWU sportcommissielid Roosenburg reikt de medailles en de bloemen uit aan v.l.n.r. Ron Smit, Ben Libregts en Eric Waasdorp. Rechts kijkt bondscoach Frans Mahn toe. (foto's Cor Vos)

Piet Kuijs, Nederlands kampioen op de weg, Adsteeg, Beek

Beek, 1977: Piet leidt de dans voor Jo Maas en Martin Havik (foto Cor Vos)

Beek, 1977: Piet viert de overwinning voor de gedesillioneerde Martin Havik en de in de sprint totaal kansloze Jo Maas (foto Cor Vos)

Beek 1977: Meteen na aankomst ontfermt soigneur Lambert Toebak zich over de kersverse Nederlandse Kampioen. Op de achtergrond Ad van Kessel, die ditmaal zijn fotoestel thuis heeft laten liggen (foto Cor Vos)

peloton in, maar konden de leiders nooit bereiken. Ondertussen dunde de kopgroep door onmacht of pech uit tot dertien kanshebbers. Op dertig kilometer van het einde plaatste Piet een demarrage, waarop alleen Martin Havik en Jo Maas reageerden. De achterblijvers wisten geen serieuze achtervolging op gang te brengen en zo gingen de drie vluchtters de laatste

ronde in met een voorsprong van ruim één minuut. En al zou de voorsprong in

Een paar maanden later, half in het seizoen, werd het Nederlands Kampioenschap op de weg voor amateurs een prooi voor Piet Kuijs. Omdat hij zich pas vier dagen voor deze wedstrijd via een vierde plaats in de Vierstromenlandronde wist te plaatsen, ging hij getooid met het laatste rugnummer (150) in het Limburgse Beek van start. Na een massale valpartij ging Piet met nog een achttal anderen op zoek naar de kopgroep van zeven, die al na tien kilometer koers het hazenpad had gekozen. Wat later sloot er nog een drietal aan bij deze vluchtgroep, zodat er halfkoers een kopgroep ontstond van achttien renners. Alle ploegen waren hierin goed vertegenwoordigd, waardoor er vanuit het peloton nooit meer een serieuze jacht werd georganiseerd. Alleen Giel van der Sterren en Adri van Peer spartelden nog enige tijd tussen kopgroep en

Beek 1977: Huldiging van de eerste drie in het Nederlands Kampioenschap (foto Cor Vos)

de laatste kilometers nog angstwekkend slinken, toch was het voldoende voor de drie koplopers om het goud, zilver en brons onderling te gaan verdelen. Jo Maas waande zich de sterkste klimmer,

Vlijmen 1977: Triomfantelijke intocht van Piet Kuijs met zijn vrouw Nelly. Willy Waarts probeert nog vlug even te verongelukken. (foto Ben de Laat)

Martin Havik spreidde wat te veel zelfvertrouwen ten toon en voelde zich duidelijk de beste, maar Piet bleek de slimste en de rapste van het drietal. In de laatste beklimming van de Adsteeg counterde hij gemakkelijk de aanvallen van Jo Maas en Martin Havik en kroonde zich tot de nieuwe Kampioen van Nederland op de weg. Omstuwd door een grote supportersschare werd Piet in het Rood-Wit-Blauw gehesen. In Vlijmen was het door de rechtstreekse TV-uitzending (jawel !!) en het daarop volgende interview al gauw een drukte van belang voor café 't Centrum, het clubhuis van w.c. de Zwaluw. Daar werd namelijk de kersverse kampioen later op de avond ingehaald en wachtten hem nog heel wat te schudden handjes.

W.C. de Zwaluw, Nederlands Clubkampioen, Flevopolder, Dronten

Dronten 1977: In de Meerpaal wacht het Vlijmense tijdriftkwartet op het startsignaal. V.l.n.r. Giel van der Sterren, Ben Libregts, Bas van Lamoen en Frans Francissen (foto Cor Vos)

Dronten 1977: Aankomst van het winnende team. Na 65 kilometer beuken door de winderige Flevopolder wordt de snelste tijd neergezet. V.l.n.r. Ben Libregts, Frans Francissen, Bas van Lamoen en Giel van der Sterren (foto Cor Vos)

Aan het einde van het seizoen werd door het ploegentijdriftteam van w.c. de Zwaluw opnieuw geschiedenis geschreven. Al een aantal jaren behoorde de wielclub tot de beste tijdrijders van Nederland, maar een titel op dit onderdeel was er tot dan toe nog nooit door de Vlijmenaren behaald. Bas van Lamoen, Frans Francissen, Giel van der Sterren en Ben Libregts gingen op zaterdag 17 september in de Flevopolders rondom Dronten voortvarend van start. In de trainingen voorafgaand aan de wedstrijd in Dronten had men bij de Zwaluw geconstateerd, dat vijf geselecteerde mannen vrijwel even hard reden. Aangezien er maar vier man mochten deelnemen aan het Nationaal Clubkampioenschap zou er van het vijftal Francissen, Kuijs, Van Lamoen, Van der Sterren en Libregts zou er één moeten afvallen. De

Dronten 1977: Huldiging van de kampioenen in de theaterzaal van de Meerpaal. V.l.n.r. Lambert Toebak, Frans Francissen, Ben Libregts, Giel van der Sterren en Bas van Lamoen (foto Cor Vos)

keuze zou moeilijk worden, want de vijf deden niet voor elkaar onder. Piet Kuijs hakte toen de knoop door. "Ik ga wel mee met de auto als coach", aldus de winnaar van het individuele wegkampioenschap, "Ik heb dit seizoen al zoveel meegemaakt, nu mogen de anderen hun kans wagen". Nationaal kampioen Piet Kuijs maakte zodoende zijn debuut als coach. En dat had slechter gekund! Vanuit het vertrek binnen in de Meerpaal in

Dronten jakkerde het zwart-witte team in een angstwekkend hoog tempo door Oostelijk-Flevoland. Voor het eerst reed de ploeg in een ander systeem. Werd er in andere jaren in de aflossing steeds rondgedraaid, ditmaal werd het Russische systeem van langer op kop en in een lint rijden toegepast. En met succes, want de ploeg kende geen enkel zwak moment. Rijdend op de grootste versnellingen werden maar liefst zeven – met tussenpozen van een minuut - voor hen gestarte ploegen ingelopen en daverde het Vlijmense kwartet door de winderige Flevopolder. Met hun tijd van 1.31.28 over de 65 afgelegde kilometers waren zij ruim een halve minuut sneller dan de Zwaluwen uit Almelo en titelverdediger de Windmolens uit Geffen, en daarmee was de Nederlandse titel bij de amateurs een feit. Voor het Algemeen Nederlands Kampioenschap (amateurs en professionals tezamen) kwam het viertal twaalf seconden tekort op het winnende Luchtschip uit Kerkdriel en zes op nummer twee het Zeeuwse Theo Middelkamp.

Dronten 1977: Voor de Meerpaal poseert het kampioensteam voor de statiefoto. V.l.n.r. Bas van Lamoen, soigneur Lambert Toebak, Frans Francissen, coach Piet Kuijs, Ben Libregts en Giel van der Sterren (StadsArchief)

Bronnen :

- Stadsarchief 's-Hertogenbosch, Brabants Dagblad.
- Foto's Cor Vos
- Foto's Ad van Kessel
- Foto's Ben de Laat
- Archief Piet Kuijs.
- Archief Bas van Lamoen
- Wielersport.
- Wierlerrevue.

© 2013, Ben Libregts.

